Posidó i Hermes

POSIDÓ.- Hermes, puc parlar un moment amb Zeus?
HERMES.- No, Posidó.
POSIDÓ.- De tota manera digues-li que sóc aquí.
HERMES.- Que no empipis, et dic. No és el moment, ara no el pots veure.
POSIDÓ.- No deu pas estar amb Hera?
HERMES.- No, no té res a veure amb això.
POSIDÓ.- Ja ho tinc! Està amb Ganímedes.
HERMES. No, tampoc és això; és que el tenim molt dèbil.
POSIDÓ.- Com és, Hermes? És molt estrany, tot plegat.
HERMES.- De tan estrany que és, em fa vergonya dir-ho.
POSIDÓ.- Amb l'oncle Posidó no n'has de tenir de vergonya.
HERMES.- Acaba de parir.
POSIDÓ.- Au va, ¿ell, ha parit? ¿I qui és el pare? ¿Vol dir això que era un androgin i nosaltres no ho sabíem? El seu ventre, però, no revelava cap gravidesa.
HERMES.- Tens raó: l'embrió no era pas allà.
POSIDÓ.- Ja ho tinc! Ha parit una altra vegada pel cap, com va fer amb Atena. Té un cap d'allò més fecund.
HERMES.- No, ha gestat l'embrió de Sèmele a la cuixa.
POSIDÓ.- Bravo! És fantàstic aquest Zeus! Tot el seu cos és bo per quedar-se prenyat. Però, ¿i qui és aquesta Sèmele?
HERMES.- És una tebana, una de les filles de Cadme. Zeus féu l'amor amb ella i la va deixar prenyada.
POSIDÓ.- ¡I després, Hermes, ha tingut el fill en comptes d'ella?
HERMES.- Exactament, encara que et pugui semblar increïble. Hera ja saps com és de gelosa- va convèncer malèvolament Sèmele perquè demanés a Zeus que baixés a veure-la amb trons i llampecs. Ell va acceptar i va presentar-se, a més, amb el llamp. El sostre es va incendiar i Sèmele va ser devorada per les flames. Llavors Zeus m'ordenà que obrís el ventre de la dona i que li portés el fetus setmesó a mig formar, i així ho vaig fer; aleshores ell es va fer un tall a la cuixa i s'hi va col·locar el fetus perquè acabés de formar-se; ara, tres mesos més tard, l'ha deslliurat i està molt dèbil a causa dels dolors del part.
POSIDÓ.- ¿On és ara el nen?

HERMES.- Me l'he endut a Nisa i l'he lliurat a les nimfes perquè el criïn. De nom li hem posat Dionís.
POSIDÓ.- ¿Aleshores el meu germà és el pare i la mare de Dionís?
HERMES.- Això sembla. Me'n vaig a portar-li aigua per a la ferida i a fer-li tot el que és habitual a les dones que acaben de parir.

Diàlegs dels déus, Llucià